

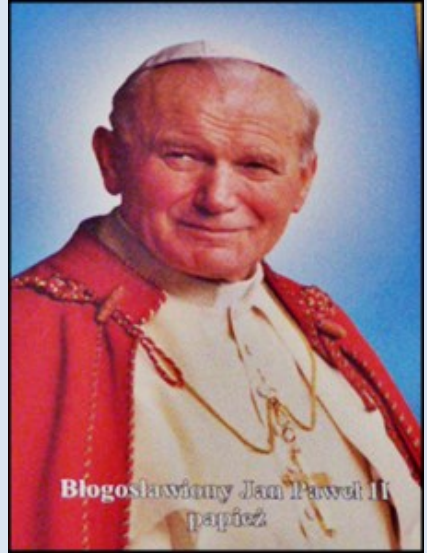
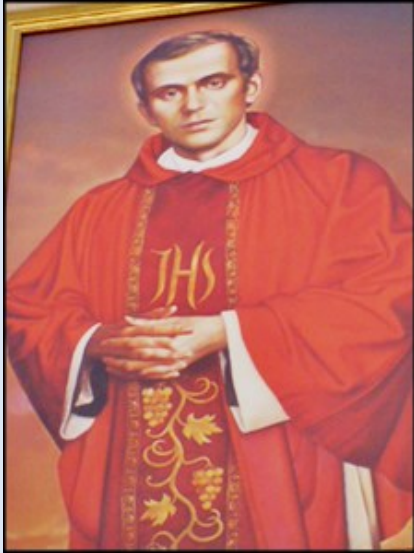

Drohiczyń
(Woj. Podlaskie)

**Kościół klasztorny
benedyktynek
pw.
Wszystkich Świętych
Muzeum Diecezjalne**

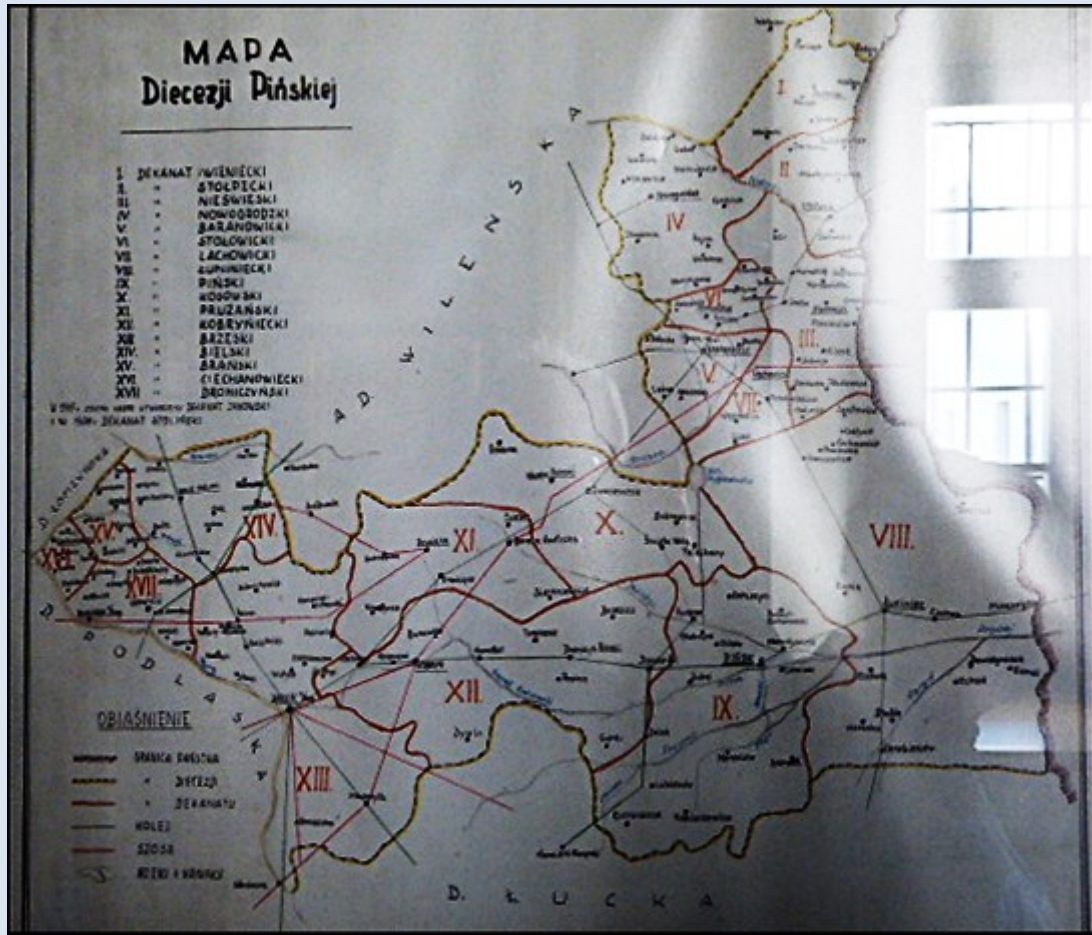

**Muzeum Diecezjalne
im. Jana Pawła II
w Drohiczyne**

		
PŁASZCZ RADZIWIŁŁA	MONSTRANCJA ZE STALLAGU	ŚREDNIOWIECZNE MANUSKRYPTY
		
KIELICH Z DUSZĄ	ORNATY Z PASÓW KONTUSZOWYCH! (NAJWIĘKSZA KOLEKCJA W EUROPIE!!!)	MISTERNE HAFTY

			
	10 VI 1999		
			
SALA PAPIESKA			

W tym miejscu znajdował się kościół parafialny, który w 1783 roku został spalony. W 1801 roku w tym miejscu wzniesiono kościół, który w 1845 roku został spalony. W 1861 roku w tym miejscu wzniesiono kościół, który w 1885 roku został spalony. W 1901 roku w tym miejscu wzniesiono kościół, który w 1918 roku został spalony. W 1935 roku w tym miejscu wzniesiono kościół, który w 1945 roku został spalony. W 1961 roku w tym miejscu wzniesiono kościół, który w 1978 roku został spalony. W 1995 roku w tym miejscu wzniesiono kościół, który w 2011 roku został spalony.

Utrat [tj. wydatków] niepotrzebnych, życia swawolnego i nierządneho, pijaństwa, strojów pysznych – jako ognia a zaraźliwego powietrza strzeżcie się. Buntów przeciwko królowi i Ojczyźnie pilnie i bacznie się warujcie.

Nad poddanyimi bądźcie miłosierdnymi; ciemiężyd nie dopuszczajcie i samym wam niech tego bojaźń Boga zabrania. Każdego dobrze a cierpliwie wysłuchajcie, gdyż to bliźni wasi i także Pan Bóg o nich ma pieczę jak o największym panie.

Owa bojaźń Boga, a ku bliźniemu powinność, niech przed oczyma będzie u was, tedy i straż Boga będzie nad wami. Ta zaś dusze i ciała wasze bronić i rządzić będzie, zwłaszcza, gdy w świętej powszechniej [tj. kościelnej] wierze będziecie zawsze mocno trwali, ponieważ w tej, a nie w innej, chrzcili się z pogaństwa przodkowie nasi.

* * *

Pogrzeb ciała mego grzeznego proszę, aby był w kościele nieświeckim Bożego Ciała, w kaplicy dolnej św. Krzyża, zgola bez najmniejszej pompy. Ciało moje by śladnymi ubiorami przyodziane nie było prócz ubiora mego pielgrzymaskiego, w którym byłem u świętego mego grobu Zbawiciela naszego, Jezu Chrysta. Ubiór ten w Grobu Zbawiciela naszego, Jezu Chrysta, ciało mego nakryta pełny, aby tylko nagoda grzeznego ciała mego nakryta była. Co należy do włósenia w trumnie, to zawsze przy sobie miej. Krzyżek Nierozdzielny [bodaj i mięszo] dajany) aby był na szyję moją włósen, by wiedział kto, gdy znajdzie w tamtym kościele, że pielgrzym Grobu Świętego tam leży, a Bogu się za mnie modli.

z Pamięci dla spódnicy wspaniałego M. H. Radziwiłła „Białostka”

**BŁOGOSŁAWIONA
MARIA ANGELA
TRUSZKOWSKA**
16 V 1822 - 10 V 1898
16 X 1988

**BŁOGOSŁAWIONY
HONORAT KOŹMIŃSKI**
16 X 1829 - 16 XII 1916
16 X 1988

Urodził się 16 października 1829 r. w Bolej Polu, jako jeden z 4 synów Stefana i Aleksandry z d. Kahl. Dziadek Honorata był proboszczem parafialnym w Chłapkowie k/Łosic (diecezja drohicza).

Rejtał synem uczynił, otrzymał dobre wykształcenie, lecz odwrócił się od Boga i Kościoła. Wiarę odzyskał, gdy - aresztowany przez władze carskie - przebywał w Cytadeli Warszawskiej.

W 1848 r. wstąpił do Zakonu Kapucynów i w 1852 r. przyjął święcenia kapłańskie. Działalnością duszpasterską w Warszawie wpłynął na ożywienie religijności w zabrze rosyjskim. Założył 16 agromadzeń zakonnych żeńskich (Bractwa - 13 ulicy) oraz 2 męskie. W związku z tym w 1859 r. przebywał w Czeranowie na Podlesiu, a 2 lata wcześniej wyprowadził misję ludową w sąpiednej Sterdyli. W ich zakorzenieniu brało udział ok. 40 tys. łacinników i umiłow.

W. Honorat zmarł 16 grudnia 1916 r. w Nowym Mieście n/Pręgą. Został beatyfikowany w Rzymie 16 października 1988 r., jako pierwszy Podlaszacz.

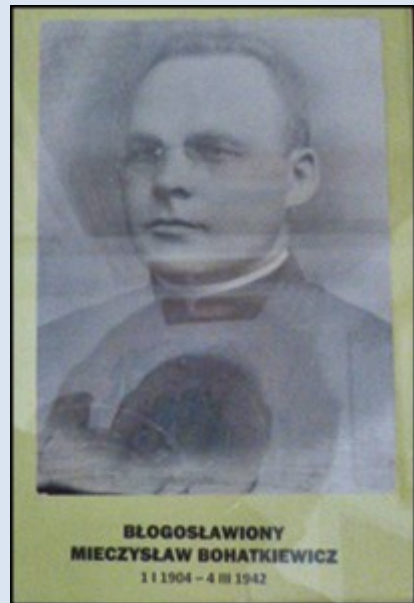
**BŁOGOSŁAWIONA
BOLESŁAWA
LAMENT**
3 VII 1862 - 29 I 1946
5 VI 1991

Urodziła się 3 lipca 1862 r. w Łowiczu. Była najstarszą z ósmorga dzieci Marcina Lamenta (sawca) i Łucji z d. Cyprianowskiej. Od dzieciństwa odznaczała się pobożnością. W 1884 r. wstąpiła do Franciszkanek Rodziny Maryi. Pracowała jako nauczycielka w Rosji, ale nie zdołała ślubów wieczystych i po 8 latach powróciła do domu rodzinnego w Łowiczu. W 1894 r. wyjechała do Warszawy, gdzie podjęła pracę krawcowej, dodatkowo zajmując się bezdomnymi.

Przez 10 lat jej kierownikiem duchowym był bł. Honorat Koźmiński. Za jego radą w 1903 r. wyjechała do Mohylewa. Tam w 1905 r. założyła Zgromadzenie Misjonarek Świętej Rodziny. Zadaniem siostr była pomoc katolikom, rozproszonej wierze prawosławnych oraz apostołstwo na rzecz pojednania między tymi wyznaniami.

Jeszcze za jej życia powstał dom Misjonarek w Rudce k/Brwińska [diecezja drohicza]. W 1933 r. Błogosława Lament przeżywała tu przez 3 miesiące.

W. Bolesława Lament zmarła 29 stycznia 1946 r. w Białyńskoku i tamże 5 czerwca 1991 r. została beatyfikowana przez św. Jana Pawła II.

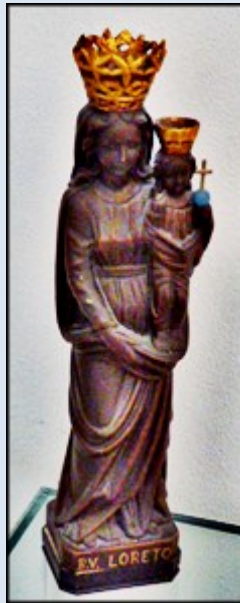

**BŁOGOSŁAWIONY
MIECZYSLAW BOHATKIEWICZ**
1 I 1904 - 4 III 1942

**BŁOGOSŁAWIONY
IGNACY
KŁOPOTOWSKI**
10 VI 1840 - 1 VI 1912
16 X 1988

BŁOGOSŁAWIONY JERZY MATULEWICZ

13 IV 1871 – 27 I 1927
28 VI 1987

Urodził się 13 kwietnia 1871 r. we wsi Ługina k/Mariampola. Pochodził z chłopskiej rodziny łowickiej. Był ósmym dzieckiem Andrzeja i Urszuli z d. Masull. Ojciec zmarł w 1874 r., a matka - gdy Jerzy miał 10 lat. Opiekowali się nim starsi bracia.

Od najmłodszych lat wyróżniał się pobożnością i zdolnościami intelektualnymi, ale też poważnymi problemami ze zdrowiem.

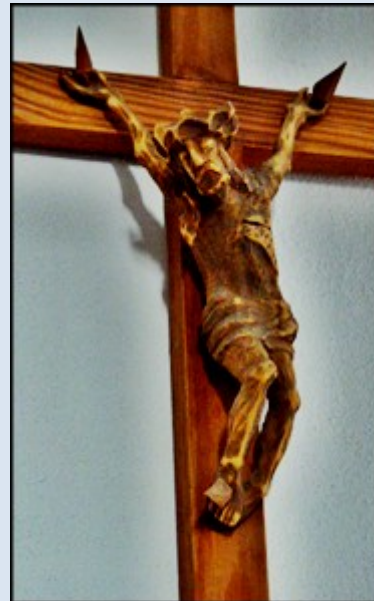
W 1891 r. wstąpił do seminarium duchownego w Kielcach. Po jego czasowym zamknięciu przez rząd carski, kontynuował formację w Warszawie i w Petersburgu, gdzie 20 listopada 1898 r. przyjął święcenia kapłańskie. Pracę duszpasterską w diec. kieleckiej uniemożliwiła po kilku miesiącach choroba - gruźlica kłębi. Leczył się w Mercanie i we Fryburgu. W Szwajcarii, mimo choroby, ukończył doktorat z teologii. Po powrocie wykładał w seminarium kieleckim, ale ze względów zdrowotnych musiał wyjechać do Warszawy, gdzie zaangażował się w działalność społeczną.

W 1909 r. został słaby zakonnym przed ostatnim marciażem, stając się adwokatem zgromadzenia. Był też współwiceprez. zgromadzenia carskich imacharystek i dóbr ubogich Niep. Pocz. NMP).

W 1918 r. został biskupem wileńskim. Służąc wizerunkiem - Polakom, Litwinom i Białorusinom - spotykał się z niezrozumieniem i oskarżeniami z każdej strony. W 1925 r., nie chcąc rezygnować z obywatelstwa litewskiego, musiał opuścić Wilno. Jako Wizerator Apostolski na Litwie rezydował do śmierci (27 I 1927 r.) w Kownie.

Jako biskup wileński bł. Jerzy był zwierzchnikiem duchowym katolików znaną częścią obcej diec. drohiczyńskiej (dekanaty: bielski, brański, diechanowski, hajnowski i siemiatycki oraz część drohiczyńskiego). Podczas wizytacji w 1920 r. nawiedził wszystkie istniejące wówczas tu parafie, utworzył kilka nowych, a w 1922 r. powiększył pierwszą kaplicę w Hajnowce.

Bł. Jerzy został beatyfikowany 28 czerwca 1987 r. w Rzymie.

LUCJAN BORUTA

1929 - 1990

Namaszczę głowę olejkim
I krzyż wieszę w ramiona
Nie będę go wazył
Mierzył
Wybierał.

Przyjmę go z Twojej
Dobrotliwej ręki
Tak, jak Ty sam mi podasz.
I nie poskarżę się światu
Nie stanę w kolejkę łitości
Przyjmę i ucałuję
Przyjmę go z wielką miłością.
I głowę olejkim namaszczę
Obrączki na palec nie włożę
Los dany mi od Boga
Przyjmę w wielkiej pokorze

Pójdę na miejsce cudowne
Nie po to by cudu doznać
Ale po to by z krzyżem
Jeszcze bardziej się związać.
Jedną jedyną mam prośbę
O którą na co dzień proszę
Był był zawsze ze mną
Bym Cię nie utracił
Na zakręcie drogi
Bo Ty masz dłuższe
A ja krótsze nogi.

I jeszcze Cię proszę
O jedno zmiłowanie
Na pokuszenie
Nie wystawiaj nas, Panie!

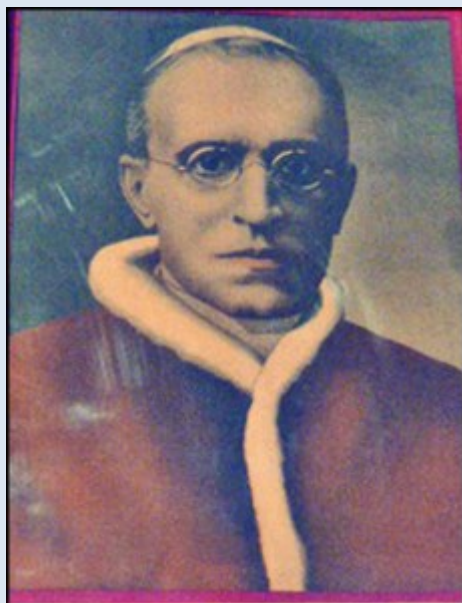
Kielich z „duszą”

Wykonany w 2 poł. XIX w., pozłacany. Służył wspólnocie katolickiej w Tomsku (Syberia), składającej się głównie z polskich zesłańców po powstaniu styczniowym i ich potomków. Ze względu na surowe warunki klimatyczne, panujące na Syberii, kielich był ogrzewany za pomocą dwóch miedzianych „duszy”.

Jeden z dwóch tego rodzaju w Polsce.

Monstrancja obozowa
 Wykonana przez nieznanego metaloplasty-
 ka z Warszawy na przełomie 1944 i 1945 r.
 w stalagu Bad Schwartau k/Lubeki, gdzie
 przetrzymywano uwięzionych powstańców
 warszawskich. Materiał pochodził z wraku
 samolotu angielskiego, zestrzelonego przez
 Niemców.
 Unikat w skali światowej.

**CZCIGODNY SŁUGA BOŻY
 PIUS XII**
 Eugenio Pacelli
 (2 III 1876 - 9 X 1958)
 Arcybiskup tytularny Sardes i Nuncjusz Apostolski w Niemczech
 w latach 1917 - 1939
 Następca Św. Piotra na Stolicy Apostolskiej od 2 III 1939 r.
 Jako papież m.in. ogłosił dogmat o Wniebowzięciu NMP (1950)
 i rozpoczął reformy liturgii Wielkiego Tygodnia (1951 r.).
 Podczas II wojny światowej przyczynił się do uratowania kilku-
 set tysięcy Żydów, za co wielokrotnie dziękowali mu przedsta-
 wiciele Izraela. Za potępienie komunizmu po jego śmierci rozpetano
 oszczerczą kampanię, nazywając go sojusznikiem Hitlera.

**PAPIESKI PASTORAL
W DROHICZYNIE**

W 1957 r. papież Pius XII, na znak wdzięczności Marii T. Carloni (włoskiej męczycze, strażniczki za Kościołem, prześladowanej przez komunistów), podarował jej swój pastorał, otrzymany 13 maja 1917 r. podczas święcen biskupich. W listopadzie 1962 r. Maria T. Carloni, dzierżąc wielkim szacunkiem polskiego Prymasa Tysiąclecia, przekazała mu ten pastorał, jako symbol miłości za cierpiący Kościół na Wschodzie.

Pół roku później, 23 czerwca 1993 r., Kardynał Stefan Wyszyński ofiarował go (w dniu przyjęcia sakry) Władysławowi Jędruszkowi - biskupowi pomocniczemu, a później rządzący diecezję z siedzibą w Drohiczynie - pasterzowi diecezji, której część znajdowała się wtedy w granicach Związku Sowieckiego.

Ks. prof. C. Campana, pośredniczący niedługo przed przekazaniem daru Prymasowi Polski, podczas wizyty w Drohiczynie w 1993 r. potwierdził autentyczność pastorału Piusa XII.

Kapa

W tej kapie św. Jan Paweł II, jeszcze jako metropolita krakowski, 1 października 1966 r. celebrował nabożeństwo różańcowe w obecnej katedrze w Drohiczynie podczas diecezjalnych uroczystości milenijnych Tysiąclecia Chrztu Polski.

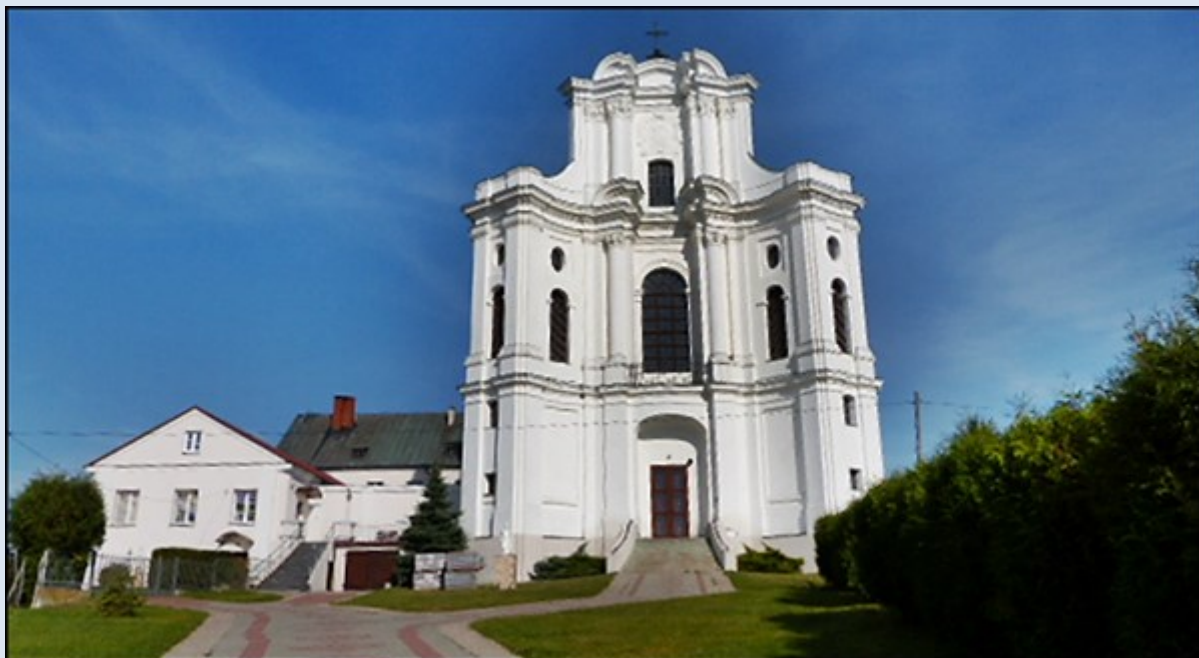

IOANNES · PAVLVS · PP·II
ad perpetuam rei memoriam.

Lucis Matrem fecundam et Virginem purissimam omnis populus christianus firmiter confitetur. Aequam caelestem ad quam sane constantiter in omnibus necessitatibus confugit, quia nihil nos Deus habere voluit, quod per Mariam non transiret. S. Bernardus, Sermo III in Vig. Nativ. Domini, W. II, R. IV. In stante usitur Venerabili Fratre Antonio Lacifico Dpl. Episcopo Drohiczenensi, si vota cleri et christifidelium exprovente, concessimus die VIII superioris mensis Julii ut, gratiosa imago Beatae Mariae Virginis, quae sub titulo - Consolatrix Afflictorum - in ecclesia parochiali loci v. l. Miedana pie colitur, nostro noni ne et auctoritate pretioso diademate redimere posset. Nunc autem, ut huius obstrae concessionis sollemnisque istius imaginis coronationis memoria in posterum perennis vigeat ac pariter fidelibus incitamentum sit ad hoc. Immaculate Dei genitricis Mariae sanctuarium devote invocandum, has Litteras Apostolicas, scriptis iubemus, testes verissimas tam festo euentu, contrariis quibuslibet rebus nihil obstantibus. Datum Romae, apud S. Petrum, sub anulo Piscatoris, die V mensis Septembris, anno MCMXCVI, Pontificatus Nostri Quateragesimo.

*• Iacobus Card. Sodano
Secretarius Status*

zdjęcia: *Jan Nitecki*

zdjęcie w czerwonej obwódce zapożyczono z:
http://www.ciekawepodlasie.pl/image/8717/Kosciol_klasztorny_s_Benedyktynek_pw_Wszystkich_Swietych.jpg